



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses**

**Stapleton, Thomas**

**Antverpiae, 1595**

In Matthæi Cap. 10.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-39546**

Deiique operarij non subdoli, transfigurantes se in <sup>2. Cor. 11</sup>  
 Apostolos & novos Euangelistas, qualem se Calu<sup>13.</sup>  
 nus profiteretur. Postremo vagas & dispersas oues  
 esse, quæ deserta Ecclesia Catholica, vnico ouili  
 Christi, non Euangelij doctrina in ouile Dei  
 congregantur, sed sub Euangelicæ doctrinæ titu-  
 lo in varias penèque innumeras sectas distrahun-  
 tur. Catholicæ verò Ecclesiæ hoc tempore pa-  
 flores non fuisse penitus canes mutos, nulli me-  
 lius quàm in Gallia Calvinistæ nosse & meminisse  
 possunt: quosita vocales in primarijs regni illius  
 viribus senserunt, vt hoc vno maxime post Deū  
 medio, ab illius nobilissimi Regni diademate  
 depulsi & abacti per annos quàm plurimos fue-  
 rint; nec nisi sub pelle Catholico regnent, qui  
 hactenus ibi regnarunt.

## IN MATTHÆI CAP. 10.

## 2. Primus Simon qui dicitur Petrus.

**P**ETRI supra ceteros Apostolos primatū <sup>Petri pri-</sup>  
 hic locus manifestè docet. Neq; enim vel <sup>matius.</sup>  
 etate vel vocatione prim<sup>o</sup> erat, sed in vtro-  
 que Andreas eū præcessit; deinde à tribus Euāge-  
 listis Matthæo hic, Marc. 3. Luc. 6. qui Apostolos  
 ordine recēsent, semper primus ponitur, aliorum  
 Apostolorum ordine non seruato. Nam hic qui-  
 dem Andreas, apud Marcum Iacobus secundo  
 loco ponitur. Rursum, vt Marcus narrat, hoc de-  
 mum tempore, *imposuit Christus Simoni nomen, vt vo-*  
*caretur Petrus, id est, Caput: hoc inquam tempo-*  
*re quo 12. Apostolos designat; vt eodem momen-*  
*to de capite vicario prospiceret, quo de membris.*  
 Tergi-

Bezae au-  
dacia.

Tergiuersantur hic heretici, & grauius hoc argu-  
mentum ferunt. Beza cæteris audacior, in Anno-  
tationibus in hunc locum, suspicatur hoc voca-  
bulum, *Primus*, ab aliquo additum. Sic enim  
scribit. *Quid si hoc vocabulum ab aliquo additum est, qui  
Petri primatum vellet stabilire? Hæc est heretica auda-  
cia sibilis explodenda & anathemate digna, que  
ipsorum hæresibus repugnant, è Scripturis ex-  
pungere. Quo semel admisso, nihil erit in Scri-  
pturis ab hæreticorum corruptione tutum. Addit  
homo impudens, vt aliquam dicti sui rationem  
adferat, nihil sequi quod cohereat: quasi non cum vo-  
cabulo *Simon*, &c. apertissime cohæreat. Sed vo-  
luit ad omnem impudentiam frontem perfrica-  
re. Addit adhuc, in hoc ordine nihil mysterij latere, quia  
idem ordo apud omnes Euangelistas in reliquis Apostolis non  
obseruatur. Responde quoad reliquos hoc verum  
esse, & idcirco in illis paritatè inde optimè osten-  
di. Sed quum omnes in solo Petro ordinem ser-  
uent, vt primo sæper loco ponatur; manifestum fit,  
in illius ordine ac loco mysterium esse, & primatus  
significationem. Prosequitur Beza. *Sed et apud Paulum  
Gal. 2. Iacobus Petro præponitur, vt planè sint ridiculi qui  
volunt hoc argumento tyrannidem Antichristi confirmare.*  
Hæc ille ridiculo maximè argumento vsus. Pau-  
lus ad Gal. 2. nullam facit ex instituto Apostolo-  
rum commemorationem, sicut tres Euangelistæ,  
vbi primo suus locus debebatur; ideòq; ordinem  
non seruat, sed eum primo loco ponit qui primus  
illi occurrebat, & qui primus illi dexteram socie-  
tatis dederat, Iacobus videlicet Hierosol. Epi-  
scopus quem primò conuenerat, vt patet Act. 21.  
qui eum postea ad Petrum & Ioannem socios  
semper indiuisos adduxit.*

Bezae ca-  
uillatio-  
nes refu-  
tantur.

Ver. 18.

Calvinus hunc locum astutius exagitat. *Pri-  
mum,*

num, inquit, inter Apostolos fuisse Simonem Petrum libenter fatemur. Sed quod inter paucos homines valuit, ad totum orbem extendere nulla ratio patitur. Hæc ille infu-  
 flissime. Si enim paucorum Apostolorum debuit esse primus aliquis, & schismatis tollendi causa caput, à quibus tamen dissentionis aut ambitionis periculum non erat; quanto magis diffusa per totum orbem Ecclesia vnum esse Caput oportet, ne inter tot capita fieret dissensio, & omnia vastaret ambitio? Addit Calvinus. Adde quòd qui primus numeratur, non ideo protinus inter suos collegas Dominium habet. Cui responde, primatum Petri & successorum eius non esse Dominium temporale & imperiosum super reliquos pastores, sicuti qui maior est inter gentes, dominatur eorum; sed esse potestatem spiritualem & Ecclesiasticam componendi & definiendi ea quæ de fide & moribus in dubiū vocantur. Concludit Calvinus. *Tam ut omnia illis quæ postulant, de Petro demus, donec impios & sacrilegos apostatas Petri successores esse probent, eius dignitas nihil ad Romanam Sedem.* Hæc ille. Sed conuictum hoc ac maledictum est, non argumentum. Sic solent hæretici, quum argumenta deficiunt, ad conuictia diuertere, in quibus se multo plus valere norunt quàm in argumentis. De Primatu Petri ex Scripturis Euangelicis perspicuè & copiosè demonstrato, vide operis nostri de Princip. fidei Doctrinal. lib. 6.

Caluini  
cauillatio-  
nes refel-  
luntur.

Matth. 20  
Vide infra  
ad eadem  
verba.

22. *Qui perseverauerit vsque in finem, hic saluus erit.*

VANVS Erasmus, & post eum Beza, vertunt hic, *Qui sustinuerit*: & Marc. 13. vbi vulgatus interpres vertit, *Qui sustinuerit*, illi vertunt, *Qui perseverauerit*, quum in Greco textu vtrobique idem

Versionis  
nouitas  
affectata.

G sic

fit verbum, ὁ ὑπομένει: videlicet vt vulgatam versionem quasi Ioannes ad oppositū quoquo modo reprehenderent. Nam Beza ad Matth. cap. 24. ver. 13. vbi eadem sententia hic repetitur, versionem vulgatam (quam ipse sequutus est Marc. 13) apertē reprehendit, dicens non ὑπομένειν, sed διασπρηθῆσθαι perseverandi virtutem significare. In quo lectoris imperitia turpiter abutitur. Ipsa enim lexica græca pluribus exemplis docent ὑπομένειν non minus propriē & frequenter perseverantiam significare quàm patientiam.

38. *Qui non accipit crucem suam & sequitur me, non est me dignus.*

Versionis  
Bezane  
ineptia.

**T**HEODORVS Beza circa horum verborum receptissimam versionem, omnes hactenus interpretes corrigit, & nodum in scirpo quærit, vt aliquid in Catholica disciplina arrodatur. Illud, *Qui sequitur me*, ἀκολουθεῖν ὀπίσω μου, vertit, *Qui sequitur me à tergo*. Et causam addit. Sic (inquit) interpretatus sum, quia quum non satisfacere Evangelistæ verbum ἀκολουθεῖν sequi, sed addendum aliquid præterea iudicavit, hoc quoque putauimus necessariò exprimendum, quod à vetere interprete & ab Erasmo fuit neglectum. Multi enim se Christum sequi dicunt, quum illi soli sequantur qui à tergo sequuntur, id est, qui illi verbo suo præeuntem possunt ostendere. Quare qui Deum colunt cultu à se excogitato, intelligant se se non sequi Christum, sed illi præire velle. Hæc ille, varios religiosorum in Ecclesia Catholica ordines, aut etiam mortificationes voluntariastaxans, quasi cultus priuatim excogitados; nullum autem Dei cultum probans, nisi qui in verbo Dei scripto expressè mandetur: hoc enim est, *Christum verbo suo præeuntem posse ostendere.*  
Solent

Solent enim hæretici ex industria pestifera sua venena obscurius porrigere, ut à suis quidem optimè intelligantur, ab orthodoxis verò non ita facilè deprehendantur. Sed vulgatæ versionis emendatio, quam ille tam necessariam putat, planè ridicula est. Primum quia qui alium sequitur, non nisi à tergo eum sequi intelligi potest. Deinde quia græcum illud ὀπίσσω non significat propriè à tergo, sed pòst seu retrò, quomodo cùque id fiat, ut Matth. 16. *Qui vult venire post me, abneget semetipsum: ὀπίσσω μου.* Vbi ipse Beza non aliter vertit: & Lucæ 9. vbi eadem verba tum græcè tum latinè habentur, Beza vertit, *Si quis vult me sequi*, prorsus omittens illud, *retrò me*, vel *post me*, sicut hoc loco nosster interpret facit, eo quòd facilè aduertit, *venire post Christum, vel sequi Christum*, penitus idem valere. Ita quam alijs impingit culpam, patrauit ipse. Denique non ὀπίσσω, sed ὀπίσθεν apud græcos à tergo significat, sicuti de muliere hæmorrhoidi illa Matth. 9. *Veniens retrò*, & à tergo, ἀποστὰς ὀπίσθεν, tetigit fimbrià vestimenti. Rursum Marc. 5. ἐλθὼσα ὀπίσθεν, *Venit in turba retrò*, vbi Beza vertit, *Venit in turba à tergo*. His quippe in locis quia de locali situ & propriè Scriptura loquitur, sicuti & Matth. 15. de muliere Chananæa, *Clamat post nos*, ὀπίσθεν ἡμεῶν, verbum ὀπίσθεν locum habet, quod retrò & à tergo significat. Sed in loco præfenti alijsque suprà annotatis, quia non de locali situ aut motu, sed metaphoricè Scriptura loquitur, & de sequela affectuum & morum, non nisi ridiculè diceretur, *Qui non accipit crucem suam & sequitur me à tergo*, quòd vulgatus interpret, & ipse Erasmus vtcumque nouitatis cupidissimus, propterea dicere noluerunt.

Iam verò *sequi Christum præeunte verbo, commentum*

G 2 tum

Hæreticorum consuetudo.

Beza committit quod in alijs culpat.

Sequi  
Christum  
iuxta scri-  
ptum ver-  
bum.

tum Bezae est, absque Dei verbo : vbi non videt  
caecus hereticus, quod in tota Ecclesia audet re-  
prehendere, in eo seipsum peccare. Nullū enim  
Dei verbum profert aut proferre potest, quo pro-  
betur eos Christum non sequi, nisi qui iuxta ver-  
bum Dei scriptum Christum sequuntur. Sed nec  
religiosorum ordines, nec voluntarie fidelium  
mortificationes, cultus sunt à seipsis excogitati:  
sed vel ab Ecclesiae supremo Pastore, vel à pro-  
prijs cuiusque pastoribus, vbi Christiana disci-  
plina rectè seruatur, quos audire, & quibus obe-  
dire Dei verbum nos iubet, expressè approbati.  
Cæterum quid sit hoc loco Christum sequi, &  
tollere vnumquēq; crucem suam post Christū,

Ad inter-  
rog. 6.  
Christum  
sequi  
quid.

Moral. in  
Iob lib. 33  
cap. 8.

pulchrè explicat D. Basilius in Regulis fufius dis-  
putatis. *Ut Christum (inquit) sequamur, prius oportet  
nos ipsos abnegare. Nihil autem est aliud sui ipsius abne-  
gatio, nisi summa rerum omnium vitæ superioris obliuio, at-  
que à suis ipsius voluptatibus recessio.* In quem etiam  
fensum Gregorius. *Semetipsum abnegat, qui calcato  
typho superbiae, ante Dei oculos esse se à se alienum demons-  
trat.* Bezaem autem cum suis Christum nullo  
modo sequi, his verbis docet Augustinus:

*Christum non sequitur, qui non secundum  
veram fidem & disciplinam Catholicam  
Christianus est.* De serm. Domi-  
ni in monte lib. 1. cap. 9.

Vide Leonem Magnū  
sermone 9. de

Quadra-  
gesima.

(:·:)